

AZ ELSŐ ÉS AZ UTOLSÓ
(Igei referenciák: Jelenések 1, 19:11-14)

A Szent Szellem elragadt magával, elvitt engem az Úr napjára
Hátam mögül erős hangot hallottam, úgy hangzott, mint a trombita
Hogy lássam, ki szól hozzám megfordultam, hét arany olajtartót láttam,
Köztük Emberfiához hasonlót, igen Ő az: Jézus Krisztus!

*Eddig csak álmodtam arról, milyen lesz amikor meglátom,
Vajon mit érzek, mit gondolok, csendben állok vagy megszólalok -
És most ott áll előttem, színről – színre, szemtől – szemben,
Színről – színre, szemtől szemben, Jézus itt áll épp előttem:*

**Mindkét szemében tűz lobog, mint a déli nap – arca ragyogó!
Arany öve, hosszú ruhája csillogó, haja fehér, mint a hó,
Hangja vízeséshez hasonló, mint az olvasztott réz – lába izzó!
Kard jön ki szájából, Ő az Első és az Utolsó!**

Láttam, ahogy megnyílt a Menny és megjelent egy fehér ló,
Lovasának neve: „Igaz és Hűségese”, mert igazságosan ítél és harcol,
Mint a tűz lángja, olyan a tekintete, fején sok korona csodálható
Így nevezik Őt: „Isten Igéje”, mennyei seregek követik fehér lovakon
Eddig csak álmodtam arról...

Ref

Vége

Ő az Első és az Utolsó, aki most is él, pedig halott volt,
Az Első és az Utolsó, aki lesz, aki van és aki mindig volt,